

દર્શનમાં ચોખ્ખું દેખાય

દર્શનમાં ચોખ્ખુ દેખાય, એવું ‘કિલયરંસ’ જોઈએ;
ભૂલ વગરનું ચારિત્ર્ય, કેવું હોવું જોઈએ ? !

દોષોનોય દંડ નથી, પણ દેખાવા જોઈએ;
દેખી શક્યા તે જાગૃતિ, ઈનામ ફળવું જોઈએ.

ક્રોધની સામે હોય ક્ષમા, કષાય-મંદી જોઈએ;
પાશવ સામે માનવતા, જ્ઞાન ઝળકવું જોઈએ.

મૃદુ, ઋજુ, સરળતા, પુદ્ગલમાં પણ જોઈએ;
આખી દુનિયા સ્વીકારે, એવું વર્તન જોઈએ.

શુભાશુભ છે વિશ્વ જ ભાવ, આરોપિત છે જોઈએ;
પંચ વિષય છે પરભાવો, પર-પ્રાશક ‘સ્વ’ જોઈએ.

ડાઘાં, દુર્ગંધી કપડાં, પોતે ધોવા જોઈએ;
પડઘાં સ્પંદે અધ્યવસાન, મુક્તિકારક જોઈએ.

પડકારી પ્રતિકારીભાવ, મડદાં જેવા જોઈએ;
હં જાતે છું, અનાદિનાથ, સજીવન દ્રષ્ટિ જોઈએ.

તટસ્થ ન્યાયી નિષ્પક્ષે, જાત તપાસી જોઈએ;
શરીરમાંયે પોતાપણું, ક્યાંય જણાવું ન જોઈએ.

નિશ્ચયથી પ્રત્યાખાની, ભૂલો ભાંગવી જોઈએ;
નિર્વિકલ્પી નિરાલંબ, દશા વરતવી જોઈએ.

પુદ્ગલનું પદલું હંમેશ, ઉપર રહેવું જોઈએ;
આત્માના ગુણનું પદલું, નીચું ઢાળવું જોઈએ.

સાચી સમજ ‘હાર્ટિલી’, અંદર ઠરવું જોઈએ;
ભૂલ વગરનાં જ્ઞાનથી, વિશ્વે ફરવું જોઈએ.

ભૂલોનાં ભંડારીએ, તાળું ખોલવું જોઈએ;
‘અનુભવ’ નામે ‘અક્રમ’માં, છપાવી દેવું જોઈએ.

પ્રકૃતિ જેવી છે તેવી, પણ ઓળખવી જોઈએ;
ધ્યેય તરફ ધ્યાતાનું ધ્યાન જ, ‘ડિઝાઈન’ પાક્કી જોઈએ.

અવસ્થા પરિવર્તનશીલ, જાણી જોવું જોઈએ;
જ્ઞેયો ‘નંતા પ્રતિબિંબો છે, ભરમાવું ના જોઈએ.

સંત-મહાત્માને સુખ થાય, એવા નિજપદ જોઈએ;
મિલ-જુલ કે સબ ગાયેં, સાથે મળી ‘એજોઈએ’.

દુનિયા તો ચલતી રહેશે, આપણ જો ના હોઈએ;
મેં તો કશુંયે જાણ્યું નથી, એ જાણી રાખવું જોઈએ.

વીતરાગી મંગળનો પણ, બાવો શૂરવીર જોઈએ;
સંયોગોના વિયોગો, શુદ્ધાત્મા થઈ જોઈએ.

ભવિષ્ય તો છે અણજાણ્યું, આજની ક્ષણમાં જીવીએ;
જીવી લઈએ આ જ સમય, સિદ્ધ-સ્વરૂપમ્ હોઈએ.

જગત જાણે અશુદ્ધ અજ્ઞાન, દર્શન ચોખ્ખું જોઈએ;
અમ્મર છે તે કેવળજ્ઞાન, શુદ્ધ અરીસો જોઈએ..(૩)

